



Pe o planetă mititică de tot, într-o galaxie foarte îndepărtată, își are căsuța Omulețul Stelelor.

În timpul zilei, Omulețul Stelelor doarme. Dar, îndată ce se întunecă, el se trezește și se pregătește să facă stelele să strălucească și să le împrăști pe cerul nopții.

Și în această seară se apucă din nou de treabă, alături de credinciosul său cățel, Cosmo.





După ce, în sfârșit, toate stelele sunt împrăștiate pe cer și se întrec în strălucire, Cosmo observă ceva pe bolta cerească. O licărire – foarte îndepărtată, care de-abia se zărește. Cosmo începe să latre entuziasmat și îi arată Omulețului Stelelor ce a descoperit.

– Este o cometă, își dă seama imediat Omulețul Stelelor, o cometă care se îndreaptă cu mare viteză spre stelele noastre, deci și spre Pământ. Oamenii sunt în mare pericol! Trebuie să ne grăbim!

El ia hățurile în mâini, iar oile Lulu și Lala zboară prin spațiu cât pot ele de repede.

